

Novice

Nesreče

Hudi prometni nesreči. 14 letni ključavničarski vajenec Alojz Brišnik se je peljal na kolesu v Slovenjgradcu na postajo po blago. Na povratku od kolodvora mu je privozil nasproti osebni avtomobil. Ker je vozil fant po napačni strani, je zadel sprednji del avtomobila vajenca v glavo ter mu je zdrobil lobanjo in spodnjo čeljust. Brišnik je bil na mestu mrtev. — Karel Steyer iz Črnca v Apački kotlini si je nabavil novo motorno kolo in je hotel napraviti daljšo vožnjo po Slovenskih goricah. Na ovinku proti Radencem mu je na mokri in z gramozom posuti cesti spodrsnilo, padel je s kolesa s tako močjo, da si je prebil lobanjo. Nezavestnega so prepeljali v obupnem stanju v bolnišnico v Mursko Soboto.

Huda nesreča mizarskega mojstra. Mizarskemu mojstru Ferdinandu Korenu je odrekla ne daleč od Marenberga po strmi cesti zavora na kolesu. Pri padcu se je pobil na glavi in si je zlomil levo nogo. 32 letnega mizarja so oddali v mariborsko bolnišnico.

Podlegel poškodbi hrbtnice. V mariborski bolnišnici je umrl zadnje dni 29 letni pomožni delavec Lovrenc Cankar, ki je padel pred tedni na Pobrežju z drevesa in si je poškodoval hrbtnico. Cankar se je pustil na bolniški postelji poročiti.

Smrt posledica nesreče. V Tinju na Ponorju je pritisnilo izpodsekano drevo na tla 56 letnega posestnika Gregorja Špes. Na znotraj hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je sredi minulega tedna umrl.

Nesreča ob koncu prepovedane vožnje po železnici. Ko je zapustil zadnji četrtak zvečer tovorni vlak glavni mariborski kolodvor in je vozil proti Košakom, so porabili trije moški počasno vožnjo vlaka, da

so poskakali ne daleč od predora na z železniškimi pragi naloženi vagon, da bi se potegnili brez predpisanih dokumentov preko meje. Bili so trije brezposelni: Ivan Danko s Pobrežja pri Mariboru, Alfonz Lang in Ivan Klaneček, oba iz Maribora, ki so se srečno pripeljali v Špilje. Tam so odklopili en del vagonov in so jih porinili na drugi tir. Pri premikanju je zadel vagon, na katerem je bila pod pragi skrita imenovana trojica, v drugi vagon tako močno, da so se zloženi pragi zrušili in so pokopali pod seboj vse tri moške. Danku je stisnilo tako prsni koš, da je bil takoj mrtev. Alfonz Lang ima zlomljeno nogo in hude notranje poškodbe, le Klaneček je dobil manjše praske. Langa so prepeljali v bolnišnico v Lipnico, Klaneček pa je bil predan naši obmejni policiji. Po izpovedbi Klanečeka, so bili vsi trije namenjeni v Nemčijo, da bi dobili zaposlitev. Ker niso imeli za na pot denarja, so se skušali prethotapiti čez mejo.

Otrok utonil v jami. Petletni posestnikov sinko Franc Dajčman iz Zg. Jakobskega doma se je igral pri z vodo napolnjeni jami želarke Genovefe Lubeževe s tem, da je lovil mlade žabice. Po nesreči je padel fantek v mlako in utonil.

Več ljudi za las ušlo smrti. Pri vedno bolj naraščajočem prometu ne mine skoraj teden, da bi se ne zgodila kaka večja ali manjša nesreča na nezavarovanih železniških prelazih. Od leta 1926 niso skoraj nikjer železniška križišča po deželi na ravnem opremljena z zapornicami. Radi tega se zgodi tam, kjer je blizu prelaza

Delavsko stanovsko zborovanje v soboto, 1. julija, ob 3. uri popoldne v dvorani Ljudske univerze (pri stolnici)

še kak oster ovinek, rada nesreča. Nekatera križišča cest z železnico so prave pasti za avtomobile, na katerih se vedno ponavljajo velike nesreče. Treba se samo spomniti na grozno nesrečo pri Levcu v okolici Celja, ko je zadel vlak ob poln avtobus in je bilo toliko potnikov mrtvih. Pri Rogaški Slatini so kar tri take pasti druga za drugo in je že bilo več nesreč. Prav tako je pri Radencih zelo nevarno križišče. Za las je manjkalo, da se ni pripetila zadnje dni ravno na tem mestu ponovna nesreča. Proti večeru se je vračal s 15 potniki zasedeni avtobus iz Ljutome- ra proti Mariboru. Na omenjenem mestu, kjer ni pravega razgleda, je zavil avtobus proti železnici, ko je pripeljal večerni vlak nasproti. Šofer je opazil v zadnjem trenutku strašno nevarnost, je zaokrenil na stran in zaustavil vozilo tik ob tračnicah, ko je vlak že peljal mimo. Zaenkrat je ostalo samo pri prestanem strahu. Dan poprej se je peljal skoro ob istem času trgovec Alojz Fidler iz Gorenje Radgone s svojim osebnim avtomobilom, v katerem sta bila dva otroka, proti Radencem. Avto je zapeljal na tir, ko se je vlak že bližal. Trgovec je skušal doseči drugo stran, vendar je zadela lokomotiva ob zadnji del avtomobila in ga je tresčila proti hribu, kjer je obstal. Avtomobil je bil poškodovan, potniki so pa srečno ušli smrti. Železniška uprava bi morala najbolj prometna križišča zavarovati z zapornicami, da bi življenje onih, ki se vozijo z avtobusi in avtomobili, ne viselo radi napačne štednje na niti.

Prometna nesreča. Na Gomilskem je podrla neznan kolesarka triletnega posestniškega sina Danijela Brišnika. Otrok je padel tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo in so ga oddali v celjsko bolnišnico.

Smrtna žrtev železniške nesreče. Pisali smo o železniški nesreči na prelazu v Medlogu pri Celju. Lokomotiva savinjskega večernega vlaka je na tem nevarnem mestu zalotila koleselj, na katerem sta se vo-

Pravdnik: Ali veste, da vas čaka smrt, če se dokaže, da ste morilka?

Skanlon: Ugovarjam!

Pravdnik Kellyju: Sedaj lahko vi izprašujete.

Kelly: Kje je bil Štefan, ko je streljal?

Nina: Za grmom.

Kelly: Za katerim.

Nina: Ne vem.

Kelly: Kako to, da ne veste?

Nina: Preveč sem bila razburjena in si nisem zapomnila.

Na taka in podobna vprašanja je morala Nina odgovarjati pol dneva. Nazadnje ji je iz nosa začela teči kri, nakar je začela jokati. Občinstvu se je smilila.

Skanlon je bil ves srečen.

»Jakob Grenhut,« je zaklical zapisnikar.

Mirovni sodnik je prišel iz ozadja in se ustavil pred zeleno mizo. Izpovedal je, da se dobro spominja vsega. Če je treba, priseže na to, da je videl Nino in Štefana, ko sta skupaj šla proti kraju umora.

»Ali ste ju res videli skupaj?« je komedijantsko vprašal Skanlon.

»Da, skupaj!«

Grenhut je med odgovarjanjem ves čas v tla zrl. Šele na koncu vsakega stavka je pogledal gor, kakor da bi hotel videti, kak vtis so napravile njegove besede.

»Katerega dne ste ju videli?« je spet vprašal odvetnik.

»V petek.«

»V petek?« se je licemersko začudil Skanlon.

»Ali ste prepričani o tem, da ne v soboto?«

»Prepričan.«

Nato ga je Kelly začel izpraševati. Stavil mu je križna vprašanja, toda zaman. Grenhut je dosledno trdil, da je videl oba obtoženca v petek.

»Ali niste po Skanlonovem priporočilu dobili sedanje službe?« ga je nazadnje jezno vprašal.

»Pač. Poleg drugih me je tudi gospod odvetnik priporočal!« je ravnodušno odvrnil sodnik.

»In ali vaš sin ni dobil šele pred kratkim službe v Skanlonovi pisarni?«

»Moj sin je končal pravo in...«

»Odgovorite na moje vprašanje,« ga je prekinil Kelly.

»Da!« je odvrnil Grenhut.

»To sem hotel vedeti!« je dodal Kelly.

S tem se je razprava za ta dan zaključila.

Zvečer je Kelly ogorčeno rekel Alojziji:

»Prepričan sem, da se je Grenhut zlagal. V soboto ju je bil videl skupaj, ne pa v petek. Toda kako naj to dokažem?«

Alojzija se je zamislila. Čez čas je spregovorila:

»Če bodo jutrišnje priče izpovedale, da so Štefana v petek videle pri Sv. Roku, bo s tem Grenhutova izjava ovržena. Ali porotniki ne bodo bolj verjeli več ljudem kakor enemu človeku?«

zgradili primerno zaklonišče. Prav za prav ga ni treba šele zgraditi, kajti palača ima tako zvano »utrdbo Nikolaja V.«, ki so njeni zidovi najmanj tri metre, na nekaterih krajih pa celo pet metrov debeli. V veliki dvorani te utrdbice je prostora za nekoliko sto ljudi. Ta čas hranijo v njej del cerkvenega zaklada. Tehniki menijo, da bi se dal ta prostor samo z majhnimi spremembami zavarovati zoper zračne napade. Zadoščalo bi preurediti dohode in poskrbeti za zračenje.

Uganka

Okrog leta 1880 je neki londonski zdravnik za očesne bolezni operiral nekemu krojaču očesno mreno s tako velikim uspehom, da je pacient kmalu potem lahko mir-

zila Franc Kuder in posestnik Golavšek. Oba so prepeljali po nesreči v celjsko bolnišnico. Franc Kuder je radi prehudih poškodb umrl 22. junija, Golavšku pa se stanje zboljšuje.

Enajstletni posestnikov sin utonil v Savinji. Silvester Ročnik, 11 letni posestnikov sin na Ljubnem, se je podal popoldne kopat v Savinjo. Dečko je priletel pri skoku v vodo s sencem na skalo in si ga prebil. Radi hudega udara na glavo je utonil. Ko sta mu pritekli na pomoč mlajši sestriči, je bil že mrtev.

Dva nesrečna padca. Zobotehnik Slavko Šlander se je peljal na motorju čez most iz št. Pavla proti Gomilskemu. Na mostu se je pod motorjem dvignila mostnica in Šlandra je vrglo s kolesa. Pri padcu si je zlomil levo nogo nad kolonom. — Na Arcelinu pri Celju je padel z lipe osemletni sin zidarja Jožek Jošt in je dobil hude notranje poškodbe. Oba poškodovanca so oddali v celjsko bolnišnico.

Na jutranjem avtomobilskem spredu smrtno ponesrečil. Boris Jenko, ljubljanski športnik in sin primarija dr. Jenka, se je odpeljal 24. junija z avtomobilom iz Ljubljane na Bled, kjer je prebil večer v veseli družbi. V nedeljo krog druge ure zjutraj se je odpeljal s spremljevalko na kratek avtomobilski sprehod proti Bohinju. Pri obračanju avtomobila na stari cesti, kjer je 20 m visoka škarpa nad Savo, je vozilo zdrknilo v globino. Jenko je med padanjem avtomobila padel iz voza, udaril z glavo ob skalo in je bil na mestu mrtev. Avtomobil je zdrknil v vodo. Jankova spremljevalka, ki se je le malo opraskala, se je rešila iz voza in srečno priplavala na suho. Jankova nenadna smrt je za starši hudo zadela ljubljanski športni svet.

Vojaški šofer smrtno ponesrečil. V vasi Gorenja vas pri Trati na Kranjskem se je zgodila 21. junija prometna nesreča, katere smrtna žrtev je postal vojaški šofer Aleksander Dolničar, doma iz Blatne Brezovice pri Ljubljani. Dolničar se je vračal

Ne, četrť ure še lahko poležim!

Gospodje, ki se sami brijejo, lahko daljša spijo! Naravnost čudovito, kako hitro se človek obrije, če se je najprej namazal z NIVEO! Potem je namiljenje in britje vprašanje samo nekoliko minut, a obrijete se brez bolečin in poškodb na koži. Koža ne poka, ne peče in ne vleče!

z malim osebnim avtomobilom in je vozil s seboj tudi podnarednika Miloševića. Ko sta prispela z avtomobilom do kamnoloma v Gorenji vasi, jima je privozil nasproti tovorni avtomobil. Oba sta vozila pravilno na desni strani. Ker je cesta precej tesna, je Dolničar pritisnil na zavoro, da bi zmanjšal brzino. Nagel pritisk zavora je povzročil, da so na njegovem avtomobilu počile tri gume, zaradi česar je sunek vrgel vozilo proti bregu, od koder je odletelo preko ceste na levo in se prekuenilo na travniku. Milošević je še o pravem času skočil iz avtomobila, medtem ko Dolničar ni imel več časa za rešitev. Hudo ranjenega so potegnili izpod ruševin avtomobila. Dolničar

je še kazal znake življenja, toda praden je prišel na mesto nesreče poklicani zdravnik, je nesrečnik že umrl.

Smrt pod lokomotivo. Na železniški progi Ljubljana—Rakek se je zgodila smrtna nesreča. Ne daleč od postaje Goričica je zalotila lokomotiva jutranjega ekspresnega vlaka pomožnega železniškega delavca Jožefa Markoviča iz ptujske okolice na tiru pri delu. Stroj je pogнал Markoviča na stran in je obležal z razbito glavo na mestu mrtev.

POŽARI

V noči na 22. junij je že zopet zadela Dravako polje huda požarna nesreča. Vzrok požara še sicer ni pojasnjen, vendar obstoja sum, da se je pojavil na Dravskem polju požigalec. Komaj so se podali ljudje iz Hajdoš, manjše vasi pri Slovenji vasi na Dravskem polju, k nočnemu počitku, že jih je prebudil mogočen plamen, kateri je plapolal visoko proti nebu. Praden so utegnili

Veliki mladinski tabor v nedeljo, 2. julija, dopoldne in popoldne na športnem igrišču kluba »Železničar«

no opravljal svoje delo. Zdravnik pa je opazil, da krojač ničesar več ne more razločevati, čim mu postavijo knjigo pred oči. Vsi londonski očesni zdravniki so se zbrali, da bi se pogovorili o tem nenavadnem primeru in ga pojasnili. Seveda se niso mogli zediniti in so objavili v listih kratko poročilo o njem. Nato se je javila krojačeva sestra in sporočila, da njen brat — sploh ne zna čitati...

Junaške pionirjeve hčerke

V bližini Melbourne v Avstraliji je nedavno prestopila svoje bregove »Reka konjske podkve« in preplavila ozemlje. Ko je prišla znova v svojo strugo, je bilo daleč naokrog vse baltno in uničeno, le veliki kamni so ostali na su-

»To ni gotovo. Ali niste opazili nič nenavadnega na teh porotnikih?«

»Nič. Kvečjemu to, da so precej omejeni videti.«

»To je! Vsi so kmetje in mali trgovci, iz okolice. Meščana ni nobenega med njimi, dasi se je zločin zgodil na ozemlju mesta.«

»To je res čudno.«

»Sicer pa pustiva to in se raje lotiva dela. Najprej bova pisala odvetniku Miskasu. Pišite: »Dragi Karl! Pusti tistega Griskansa. Zdi se mi, da je zahrbtnen lažnik. Za obtoženčevo odsotnost itak imamo dovolj prič in če bodo hoteli porotniki verjeti, bodo tudi te priče zadostovale. Jutri se bo odigralo zadeje, odločilno dejanje. Ko boš to pismo čital, bo že vse končano...«

Za hip se je še zamislil, nato pa dodal:

»Pripišite še tole: »Prosim, povej Lavri, da se najbrž ne bova videla na veselici. Zaradi velike zaposlenosti ne bom mogel od doma...«

»Veste,« je rekel čez čas, »Lavra je moja nevesta in če se ne bo naveličala čakanja, dokler spravim nekaj denarja skupaj, bo tudi moja žena.«

Alojzija je prebledela. Odvetnikove besede so jo hudo zadele. S težkim srcem si je skušala predstaviti, kaka mora biti ta Lavra. Zdelo se ji je, da mora biti lahkomišeln, sebična oseba, ki Kellyja niti ni vredna.

18.

Naslednjega dne so nastopile priče, ki jih je bil Kelly prijavil za dokaz Štefanove odsotnosti.

Gostilničar, ki je pri njem Štefan služil, je povedal, da je obtoženec ves usodni petek prebil v gostilni. On sam sicer ni bil ves dan navzoč, a ve, da je Štefan moral biti tam, ker Gasparja, ki je na pol bebec, ni mogel pustiti samega.

Nato so Gasparja začeli zasliševati. Ta je povedal, da je Štefan med dnevom dva-trikrat šel iz točilnice. Enkrat je precej dolgo izostal.

Prodajalka v papirni trgovini poleg gostilne je izjavila, da je Štefan popoldne ob pol štirih bil v trgovini in je kupil časopis.

Voznik sosedne pivovarne je Štefana videl v petek zjutraj in popoldne ob štirih.

Štefanova gospodinja je izpovedala, da je fant kakor običajno točno prišel k obedu, po obedu pa se je dalje časa zadržal v svoji sobi.

Druge priče so izpovedale, da so ga zvečer videli pri žrebanju. Peter je izjavil, da sta po žrebanju popivala.

Štefanova mati je povedala, da je sin precej zgodaj prišel domov. Pozneje je odšel, a se je spet kmalu vrnil. Pogovarjala sta se, nato legla.

Vrsta prič je bila s tem izčrpana.

»Štefan Kmicic!« se je oglasil zapisnikar.

Naposled je napočil trenutek, ki ga je Štefan že ves čas nestrpno pričakoval. Tako naglo je vstal, da je prevrnil stol za seboj. Naposled bo tudi on govoril in prepričal svet o svoji nedolžnosti. Vse je zrló nanj. Samo Nina je povešala oči.